

under denne Lov, nemlig de saakaldte Balgmenigheder; brugte vi „Menighedspræst“, saa tage vi ogsaa Præsterne for disse Menigheder med ikke at tale om de faste Kapellæner, men det kan jo ikke være hans Mening. Udtrykket vilde vistnok være usagtigere, hvis der stod „Sognemenighedspræst“, men siden Grundloven blev givet, forstaar man jo væsentlig dette ved en Sognepræst, og at det ogsaa paa dette Sted maa forstaas, saaledes, tror jeg er aldeles klart, idet der bag efter kommer „de i Sognet bosatte Familiefædre o. s. v., som have fuld Udgang til Folketirkens Goder“. Deri ligger netop, at alle de Familiefædre o. s. v., der ere bosatte i Sognet og høre til Folketirken, uden Hensyn til, om de have løst Sognebaand og valgt sig en anden Præst, eller om de have dannet Balgmenighed, har denne Balgret ved en saadan Leilighed. Det er altsaa i fuldeste Forstand Sognemenigheden, den Del af Sognet, der hører til Folketirken, som der er Tale om, og i den Forstand maa altsaa ogsaa „Menighed“ tages, hvor det senere nævnes i Forslaget; men her strax i Begyndelsen at sætte „Menighedspræst“ kunde fremkalde Misforstaaelse. Det ærede Medlem spurgte om, hvorledes det skulde afgjøres, hvem der har fuld Udgang til Folketirkens Goder, og det syntes, at han vilde, at vi skulde tage en Bestemmelse derom her i Loven, men det vilde virkelig være altfor meget at fylde den med den Slags Bestemmelser. Derfor er der gjældende Regler i Folketirken, og dem lade vi staa ved Magt, som de for Tiden bestaa, indtil de forandres paa den lovlige Maade. Er det ærede Medlem ikke fornøiet med dem, som de nu findes, saa maa han søge paa anden Maade at saa dem forandrede; men der bør ikke optages Noget derom i denne Lov, fordi man har Bestemmelser, man ikke er tilfreds med. Den lille Bestemmelse om Færøerne forekommer det mig, at der er lagt altfor megen Bægt paa, den har fundet en, som det synes mig, helt forunderlig Modstand. Det, vi dermed have villet sige, er ikke Andet end det, at, inden der tages Bestemmelse om, hvorvidt denne Lov skal udstrækkes til Færøerne eller ikke, ønske vi at høre nærmere Betænkning fra dem, der alene ere sagkyndige i

dette Forhold, nemlig Lagtinget; thi det er klart, at, hvad enten vi bestemme, at Loven skal udstrækkes til Færøerne, eller at den ikke skal det, tage vi en Beslutning med Hensyn til Færøerne, uden at vi endnu have faaet tilstrækkelig Oplysning fra rette Bedkommende, nemlig fra Lagtinget. Det har ikke sagt os, hvorvidt denne Lov virkelig passer for dem eller ikke, det er vor eneste Hensigt med denne Bestemmelse, og kunde det forløse mere, at der ikke stod positivt, at der snarest muligt skal træffes Foranstaltninger til Lovens Gjennemførelse paa Færøerne, men istedet derfor stod, at Loven, skal ikke gjælde for Færøerne, inden vi have modtaget Lagtingets Betænkning derom, saa skulde jeg for mit Bedkommende ikke have Noget derimod. Den ærede Minister kom derefter ind paa Sagens Historie og Betydning. Dette hele Forhold have vi jo forhandlet ved 2den Behandling, og jeg skal derfor henholde mig til, hvad jeg der yttrede. Hvad angaar den Betydning, dette Lovforslag har, skal jeg dog bemærke, at det, at det foreliggende Forslag har vundet en saa stor Tilslutning hos dette Thing, er et ikke ganske ringe Vidnesbyrd om, hvorledes Stemningen er i Landet, og hvis den ærede Minister er i Tvivl om, at dette Things Stemning er et sandt Udtryk for Stemningen i Menighederne rundt omkring i Landet, kan han jo prøve, om ikke taar saa til næste Aar, naar vi dog alligevel skulde have Valg, at lægge Forslaget frem som Valgspørgsmaal; da vil det nok vise sig, hvilken Folkestemningen er i den Henseende. Naar den ærede Minister be- raaber sig paa sine Erfaringer, vilde det vist være ønskeligt, om ogsaa den Omstændighed, at der i dette Thing har vist sig en saa stærk Tilbøielighed til ikke at gaa ind paa det Forslag, Regjeringen har forelagt, men derimod at slutte sig om det nu vedtagne, maatte blive taget med i hans Overvejelser ved Siden af de andre Erfaringer, han har gjort. Hvorvidt nu Regjeringens Forslag er et Fremskridt eller Tilbagekridt, og navnlig hvorvidt det er et Fremskridt af den Betydning, at man derfor skulde gaa ind derpaa og saa vente nogle Aar, indtil man havde set Virkningerne deraf, have vi ogsaa for en Del tidligere talt om